

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Z. L.**, zastoupené Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou se sídlem Praha 2, nám. I. P. Pavlova 3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2004, č. j. OAM-2454/VL-20-ZA05-2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2005, č. j. 55 Az 241/2004 – 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. 9. 2004, č. j. OAM-2454/VL-20-ZA05-2004, žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Brně zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 23. 11. 2005.

Rozsudek žalobkyně napadla kasační stížností. Uvedla, že zemi původu opustila kvůli obavě z pronásledování z důvodu provozování cvičení Falun Gong. Do cvičení ji zasvětila sousedka, cvičení pak provozovala dva roky, aniž tušila, že je zakázané. Kdyby to však věděla, necvičila by. Když se v roce 2002 dozvěděla, že někteří stoupenci hnutí byli zatčeni, začala se skrývat v Šanghaji. Poté, co byla zatčena její sousedka, rozhodla se Čínu opustit. Motivací jejího odchodu z vlasti tedy bylo pronásledování z důvodu náboženství. Krajský soud nezohlednil nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným, který vycházel pouze z oficiálních zpráv ministerstev zahraničí o stavu dodržování lidských práv v Číně, dle žalobkyně však měl vycházet i ze zpráv nezávislých organizací (dostupných např. na internetové adrese www.flghrwg.net), z nichž lze usoudit, že jako vyznavačka hnutí Falun Gong by v Číně byla pronásledována, vězněna a možná i mučena. Splnila tedy podmínky § 12 písm. b) zákona o azylu. Z uvedených důvodů se též obává návratu do vlasti.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 24. 2. 2006 uvedla, že v případě návratu do vlasti jí hrozí pronásledování ze strany policejních orgánů, které se mylně domnívají, že žalobkyně praktikuje cvičení Falun Gong. Na základě tohoto podezření dostala v práci výpověď a od té doby jí začaly ekonomické potíže. Dodala, že v České republice se jí narodilo dítě, přičemž otec dítěte zde má povolen dlouhodobý pobyt.

Dále namítla, že krajský soud řádně nezkoumal, zda v daném případě nebyly dány podmínky pro udělení humanitárního azylu, a to zejména za situace, kdy vedle již v žádosti o udělení azylu uvedených důvodů (cvičení Falun Gong, obava z návratu, ekonomické důvody, legalizace pobytu), bylo nutno vzít v úvahu celkovou politickou a ekonomickou situaci a stav dodržování lidských práv v Číně. Její případ je zvláštního zřetele hodný a žalobkyně tak splnila podmínky pro udělení humanitárního azylu. Krajský soud však pouze konstatoval závěry, ke kterým došel žalovaný a nepřezkoumal tedy meze správního uvážení správního orgánu. Rozsudek je proto nepřezkoumatelný.

Dále se soud nezabýval ani tím, zda žalovaný postupoval v řízení tak, aby byl spolehlivě zjištěn stav věci.

Z uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Co se týče žalobkyní v kasační stížnosti, ale též v žádosti o udělení azylu, pohovoru a žalobě uplatněných skutkových důvodů, pro něž se domáhá udělení azylu dle § 12 písm. b) či vztažení překážky vycestování dle § 91 zákona o azylu, tedy subjektivně vnímanému strachu z pronásledování z důvodu veřejně neprojevaného přivrženectví k hnutí Falun Gong, odkazuje soud na řadu svých rozhodnutí, v nichž se zabýval aplikací uvedených ustanovení zákona o azylu v případech s obdobnými okolnostmi, tedy např. na rozsudek ze dne 27. 5. 2005, č. j. 5 Azs 362/2004 - 56, rozsudek ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005 - 58, rozsudek ze dne 16. 11. 2005, č. j. 4 Azs 2/2005 - 40, rozsudek ze dne 30. 3. 2006, č. j. 7 Azs 96/2005 - 86, nebo rozsudek ze dne 21. 2. 2007, č. j. 8 Azs 45/2006 - 57, všechny publ. na www.nssoud.cz.

Poukázala-li stěžovatelka na splnění podmínek humanitárního azylu a s tím související nedostatečnost soudního přezkumu správního uvážení žalovaného, připomíná Nejvyšší správní soud, že se touto otázkou již dostatečně zabýval ve svém rozsudku ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publ. pod č. 375/2004 Sb. NSS, či rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz. Obecné námitky týkající se nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu bez upřesnění

konkrétních pochybení jak soudu, tak správního orgánu, byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, námátkou lze uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz.

V bodě, jímž stěžovatelka namítla nepřihlédnutí ke zprávám nezávislých organizací (www.flghrwg.net) žalovaným i soudem, je kasační stížnost nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.): opírá se totiž o důvod, který stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla.

Pokud stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti poukázala na to, že se jí v České republice narodilo dítě, jehož otec zde má povolen dlouhodobý pobyt, jedná se o skutkové novum. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nové, které stěžovatelka uplatnila až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Nutno dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu